

una influència decisiva en definir el tarannà de la nostra ciutat. Reus apareix un poble inquiet i a vegades revoltat. No accepta fàcilment una dependència a una força veïna. Altrament, es mostra un poble deficientment governat i controlat, la qual cosa devia afavorir el desenrotllament de la seva independència i personalitat.

Aquestes afirmacions tal volta semblaran quelcom gratuïtes, i potser ho són una mica. Però en

voldríem parlar encara que només fos per a assenyalar unes pistes que historiadors més competents caldria que aprofundíssin. En parlarem en altres articles en els quals creiem que podrem apuntar un tema que estímem d'interès per a la història reusenca: per comprendre la història i realitat del poble de Reus cal no oblidar la influència que ha sofert per part de l'església.

ANDREU TOMAS AVILA

SECCIO DE TECNOLOGIA

Cine - Club

Esperem que a molts dels socis d'aquest Centre de Lectura, no els vindrà de nou: al Centre s'ha constituït un Cine-Club.

La intenció dels qui l'hem iniciat, per ara, no pot ésser d'altra que la d'aprendre. Més endavant, si Déu vol, vindrà l'època dels projectes ambiciosos i de les empreses d'envergadura. Però ara, no podem pas pretendre d'aportar al cinema ni noves idees, ni noves tècniques, ni nous coneixements.

Això sí: podem manifestar quin sentit té per nosaltres el cine-club. Ens interessa el cinema com un art. Ens interessa com una realització de possibilitats tècniques posades al servei del llenguatge i de l'expressió. Ens interessa com un mitjà de comunicació (el més important actualment, després de la televisió). Ens interessa també com un fet social, que manifesta d'una manera penetrant i eficaç tendències polítiques, ètiques, filosòfiques, crítiques, estètiques..., promogudes per gent amb imaginació i capacitat de creació, i que es manifesten a través d'un mitjà d'expressió a l'abast d'un públic majoritari.

Voldríem, dins de les nostres possibilitats, ajudar perquè el nivell de programació de pel·lícules a la nostra ciutat fos més elevat, més consistent. Amb aquesta finalitat procurarem projectar pel·lícules que tinguin valor per elles mateixes: el valor d'obres ben acabades. D'altres, seran representatives del que podríem dir-ne escoles cinematogràfiques (per exemple, el neorealisme italià). Unes altres, ens aproparan a la problemàtica i la realitat social de països de diversa ideologia, com el cinema txecoslovac, polonès, o el nou cinema brasileny. D'altres ens posaran davant d'intents

d'aconseguir un nou llenguatge cinematogràfic (cinema experimental).

No volem fer competència a les sales comercials de cinema de la ciutat. La seva finalitat i la nostra no són les mateixes, ens sembla. Una sala comercial ofereix el cinema com un objecte de consum. Posa a la venda la programació d'una sessió al preu d'una entrada, i ací queda acabada la seva missió. Necessita oferir, doncs, pel·lícules aptes per a rendir beneficis econòmics; i això s'aconsegueix programant el tipus de cinema que el públic majoritari millor accepti.

La nostra tasca hauria de prescindir del factor econòmic. I aquí es presenta el gran problema, perquè no podem prescindir-ne.

Ens sembla, també, que en això del cine-club, juga un paper important la manera com s'interpreta el públic. (I no podem parlar de públic en funció passiva, perquè fonamentalment considerem el cine-club com una intervenció activa de tots els assistents.)

No es pot esperar que es projectin les pel·lícules que més agradin a cada u, i que aquest sigui el motiu de l'assistència o no a les sessions. Creiem que la mentalitat que hem de seguir és la d'aprendre a veure cinema, a valorar les pel·lícules, a comentar-les en comú, d'assimilar tot el que en puguem captar d'original i d'interessant. El cinema seria així un mitjà d'augmentar la nostra cultura, d'ampliar els nostres punts de vista, d'activar la nostra imaginació, d'educar la nostra sensibilitat.

Es clar que això és demanar molt. Esperem, però, entre tots, començar a provar-ho. El temps dirà...

ENRIC ROIG CORNET